

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۱۳۸۲/۵/۱

پیوست

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت ۸۲،۱۱،۲۵۲۵ صبح

تاریخ ثبت:

اقدام کننده: ۸۲،۵،۶ عصر

شورای محترم نگهبان

طرح الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها یا مجازاتهای ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۲/۵/۱ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت ۸۲، ۱۱، ۲۵۲۵ صبح
تاریخ ثبت :
اقدام کننده : ۸۲، ۵، ۶ عصر

**طرح الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به
کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها یا
مجازاتهای ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز**

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون «منع شکنجه و سایر رفتارها یا مجازاتهای ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز» مشتمل بر یک مقدمه و سی و سه ماده (در سه بخش) مصوب نوزدهم آذرماه ۱۳۶۶ ملحق و اسناد مربوطه را تودیع نماید.

**کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها یا
مجازاتهای ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز**

مصوب مجمع عمومی سازمان ملل و ارائه جهت
امضاء، تصویب و الحاق به موجب قطعنامه ۳۹/۴۶
مورخ ۱۰ دسامبر ۱۹۸۴ که در تاریخ ۲۶ ژوئن ۱۹۸۷
برطبق ماده (۱) ۲۷ الزام آور شده است

مجمع عمومی :

- با یادآوری اعلامیه حمایت از همه اشخاص تحت شکنجه و دیگر رفتار یا مجازاتهای غیرانسانی تحقیرآمیز و وحشیانه مصوب مجمع عمومی، طی قطعنامه ۳۴۵۲ نهم دسامبر ۱۹۷۵،
- با یادآوری قطعنامه ۳۲/۶۲ مورخ هشتم دسامبر ۱۹۷۷ که طی آن از کمیسیون حقوق بشر خواسته شد تا پیش نویس کنوانسیون علیه شکنجه و دیگر رفتار یا مجازاتهای

بیتسابی

- غیرانسانی، و وحشیانه و تحقیرآمیز، در پرتو اصول مذکور در اعلامیه تدوین نماید.
- با یادآوری قطعنامه ۳۸/۱۱۹ مورخ ۱۶ دسامبر ۱۹۸۳ که طی آن از کمیسیون حقوق بشر خواسته شد تا در اجلاس چهارم خود به عنوان یک موضوع دارای بیشترین اولویت تدوین کنوانسیون در این خصوص را با نگرش تقدیم آن به اجلاس سی و نهم مجمع عمومی و با دربرداشتن موازینی برای اجرای مؤثر کنوانسیون مورد توجه قرار دهد.
- با عطف توجه رضایتمندانه به قطعنامه ۱۹۸۴/۲۱ کمیسیون حقوق بشر مورخ ۶ مارس ۱۹۸۴ که به موجب آن کمیسیون تصمیم گرفت تا متن پیش نویس کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتار یا مجازاتهای تحقیرآمیز، غیرانسانی و وحشیانه مذکور در ضمیمه گزارش گروه کاری را به مجمع عمومی ارائه نماید.
- با ابراز اشتیاق از حصول زمینه اجرای مؤثرتر منع موجود اعمال شکنجه و دیگر رفتار یا مجازاتهای تحقیرآمیز، غیرانسانی و وحشیانه، براساس حقوق داخلی و بین المللی؛
- ۱ - قدردانی خود را از کار انجام شده توسط کمیسیون حقوق بشر در تهیه متن پیش نویس کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتار یا مجازاتهای غیرانسانی، موهن و وحشیانه ابراز می دارد.
- ۲ - کنوانسیون منع شکنجه و رفتار یا مجازاتهای غیرانسانی، موهن و وحشیانه را که ملحق به قطعنامه حاضر است را تصویب می نماید و برای امضاء، تصویب و الحاق کشورها مفتوح می باشد.
- ۳ - از حکومتها می خواهد که امضاء و تصویب کنوانسیون را به عنوان یک اولویت مورد بررسی قرار دهند.

بیتجاری

متن کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازاتهای ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز

کشورهای متعاهدین این کنوانسیون :

- با عنایت به این که براساس اصول مذکور در منشور ملل متحد، شناسائی حقوق برابر و غیرقابل انفکاک همه اعضای خانواده بشری مبنای آزادی، عدالت و صلح در جهان است،

- با درنظرداشتن اینکه حقوق مذکور منبعث از کرامت ذاتی آحاد بشر است،

- با یادآوری تعهد کشورهای طرف متعاهد منشور خصوصاً ماده (۵۵)، مبنی بر

لزوم توجه به پیشبرد احترام جهانی و رعایت حقوق بشر و آزادی‌های اساسی،

- با عطف توجه به ماده (۵) اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده (۷) میثاق بین‌المللی

حقوق مدنی و سیاسی که به موجب آنها مقرر شده که هیچکس نباید تحت شکنجه یا رفتار یا مجازات سبعمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز قرار گیرد،

- با توجه به اعلام حمایت از همه اشخاص تحت شکنجه و قربانیان دیگر رفتارها یا

مجازاتهای وحشیانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز به موجب مصوبه مجمع عمومی در نهم دسامبر ۱۹۷۵،

- با تمایل به مؤثرتر ساختن مبارزه علیه شکنجه و دیگر رفتارهای ظالمانه،

غیرانسانی و تحقیرآمیز در سراسر جهان، به شرح موارد زیر توافق می‌نمایند :

بخش اول :

ماده ۱ -

۱ - از نظر این کنوانسیون، اصطلاح شکنجه به هر عملی اطلاق می‌شود که عمداً

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۱۳۸۲ / ۵ / ۶

پوست

مبتنی

درد یا رنج جانکاه جسمی یا روحی به شخص وارد آورد، به منظور اهدافی از قبیل اخذ اطلاعات یا اقرار از شخص مورد نظر یا شخص ثالث، یا تنبیه شخص مورد نظر یا شخص ثالث به اتهام عملی که وی مرتکب شده یا مظنون به ارتکاب آن است، یا به منظور ارباب، تخویف یا اجبار شخص مورد نظر یا شخص ثالث و یا به هر دلیل دیگری که مبتنی بر شکلی از اشکال تبعیض باشد، منوط به اینکه چنین درد و رنجی توسط کارگزار دستگاه حاکمه یا هر شخص دیگری که در سمت مأمور قرار دارد یا به موجب ترغیب یا رضایت صریح یا ضمنی مأمور مزبور تحمیل شده باشد. درد و رنج ناشی از خصیصه ذاتی یا عارضی مجازاتهای قانونی خارج از تعریف فوق است.

۲ - تعریف مندرج در این ماده به هیچ نحو نسبت به مصوبات دیگر داخلی یا بین‌المللی که شمول مفاد آن محدوده وسیعتری را دربرگرفته باشد لطمه وارد نمی‌سازد.

ماده ۲ -

۱ - هر یک از کشورهای طرف این کنوانسیون ملزم است اقدامات مؤثر تقنینی، اداری و قضایی و سایر اقدامات لازم را به منظور جلوگیری از اعمال شکنجه در تمام قلمرو تحت صلاحیت قضایی خود به عمل آورد.

۲ - هیچ وضعیت استثنایی از هر قبیل که باشد اعم از حالت جنگ یا تهدید به جنگ، عدم ثبات سیاسی داخلی یا هر وضعیت اضطراری دیگر نمی‌تواند در جهت توجیه شکنجه مورد استناد قرار گیرد.

۳ - دستور از مقام بالاتر از یک مرجع عمومی نمی‌تواند در جهت توجیه شکنجه مورد استناد قرار گیرد.

ماده ۳ -

۱ - هیچ یک از کشورهای طرف متعاهد این کنوانسیون نسبت به اخراج،

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵۱ / ۱۳۸۲

پست

بیتعیالی

بازگرداندن یا استرداد افراد به کشوری که دلایل متقن در خصوص شکنجه شدن فرد در آن کشور وجود دارد مبادرت نخواهد کرد.

۲ - برای تشخیص وجود مبانی و دلایل برای چنین احتمالی، مقامات صلاحیتدار کلیه ملاحظات لازم من جمله در صورت قابل اعمال بودن، وجود نقض مستمر، فاحش، آشکار یا دسته جمعی حقوق بشر در آن کشور را مدنظر قرار خواهند داد.

ماده ۴ -

۱ - هر یک از کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون این امر را مورد تضمین قرار خواهد داد که کلیه اعمال شکنجه از لحاظ حقوق جزایی آن کشور جرم و تخلف قانونی مورد لحاظ قرار گیرند. همچنین هرگونه اقدام در جهت اعمال شکنجه یا مبادرت به هرگونه اقدام در جهت شرکت یا معاونت در اعمال شکنجه نیز تحت شمول این الزام قانونی قرار خواهد داشت.

۲ - هر یک از کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون با توجه به اهمیت و شدت اقدام به ارتکاب هر یک از اعمال خلاف قانون فوق مجازاتهای متناسبی را مقرر خواهد کرد.

ماده ۵ -

۱ - هر یک از کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون اقدامات لازم را برای برقرار کردن صلاحیت خود در تشخیص جرایم و اعمال خلاف قانون مذکور در ماده (۴) در موارد زیر به عمل خواهد آورد:

الف - هرگاه عمل خلاف قانون در قلمروی که در حوزه صلاحیت قضایی آن کشور است و یا در داخل هواپیما یا کشتی ثبت شده در آن کشور ارتکاب یابد.

ب - هرگاه کسی که عمل خلاف قانون ادعایی را مرتکب شده است، یکی از اتباع آن کشور باشد.

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵ / ۱۳۸۲

پیوست

مجلس عالی

ج - هرگاه شخص شکنجه دیده بنا به تشخیص کشور مورد نظر یکی از اتباع آن کشور محسوب گردد.

۲ - همچنین هر یک از کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون اقدامات لازم را به منظور برقرارکردن صلاحیت خود جهت تشخیص اعمال خلاف قانون مذکور، در موردی که مرتکب ادعایی در قلمرو تحت صلاحیت آن کشور مقیم است، معمول خواهد داشت و کشور مزبور به موجب ماده (۸) مرتکب را به هیچ یک از کشورهای مذکور در بند (۱) ماده حاضر، مسترد نخواهد داشت.

۳ - کنوانسیون حاضر مانع از اجرای صلاحیت جزایی مقرر شده بر طبق قوانین داخلی نخواهد بود.

ماده ۶ -

۱ - هر یک از کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون که شخص مظنون به ارتکاب عمل خلاف قانون مندرج در ماده (۴) در حوزه قلمرو آن کشور باشد، در صورتی که پس از بررسی اطلاعات و اوضاع و احوال موضوع محرز گردد نسبت به تحت نظر قراردادن فرد مورد نظر اقدام لازم را معمول داشته و کلیه اقدامات قضایی لازم را برای تأمین حضور آن شخص به عمل خواهد آورد. بازداشت و اقدامات مزبور باید به موجب قوانین آن کشور صورت گیرد و اقدامات مزبور در صورتی ادامه خواهد یافت که آیین رسیدگی کیفری یا استرداد فرد مظنون چنین ایجاب نماید.

۲ - کشور ذی ربط بلافاصله اقدام به تحقیق مقدماتی در خصوص واقعیات قضیه خواهد نمود.

۳ - هرکسی که در اجرای بند (۱) ماده حاضر تحت نظر قرار دارد می تواند بلافاصله ارتباط خود را با نزدیکترین نماینده رسمی دولت متبوع خود و یا در صورتی که «بی تابعیت» باشد با نماینده دولتی که عادتاً در آنجا اقامت دارد برقرار نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵ / ۱۳۸۲

پست

مبتغای

۴ - هرگاه کشوری به موجب مقررات ماده حاضر شخصی را تحت نظر قراردادده باشد باید بلافاصله موضوع تحت نظر قرار گرفتن شخص مزبور و اوضاع و احوال موجه بازداشت وی را به اطلاع دولت‌هایی که در بند (۱) ماده (۵) به آنها اشاره شده برساند. کشوری که اقدام به تحقیقات مقدماتی مندرج در بند (۲) حاضر نماید نتایج تحقیقات را فوراً به اطلاع کشورهای مزبور رسانده و قصد خود را مبنی بر اجرا یا عدم اجرای صلاحیت قضایی خود در این مورد به آنها اعلام خواهد نمود.

ماده ۷ -

۱ - هر یک از کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون که شخص مظنون به ارتکاب یکی از اعمال خلاف قانون مندرج در ماده (۴) در حوزه صلاحیت قضایی آن کشور تحت نظر قرار می‌گیرد در صورتی که اقدام به استرداد شخص مزبور نماید باید فرد مزبور را به منظور پیگرد قضایی در موارد مشروحه در ماده (۵) به مقامات صلاحیتدار خود تسلیم نماید.

۲ - تصمیمی که مقامات مذکور در این مورد اتخاذ می‌نمایند مطابق با اقداماتی خواهد بود که برطبق موازین حقوقی آن کشور در موارد پیگرد جرائم عمومی از نوع حاد اتخاذ می‌گردد. در موارد مشروحه در بند (۲) ماده (۵) حوزه اعمال موازین ناظر بر ادله اثبات در مورد تعقیب قضایی و محکومیت، به هیچ وجه نبایستی محدودتر از مقرراتی باشد که در موارد مشروحه در بند (۱) ماده (۵) تعیین گردیده است.

۳ - برخورد و رفتار منصفانه با هر شخصی که در ارتباط با یکی از اعمال خلاف قانون مندرج در ماده (۴) مورد تعقیب قرار می‌گیرد باید در همه مراحل دادرسی مورد عنایت و تضمین قرار گیرد.

مبتنی

ماده ۸ -

۱ - اعمال خلاف قانون مندرج در ماده (۴) به منزله جرایم قابل استرداد تلقی گردیده و تحت شمول هر معاهده استردادی خواهد بود که بین کشورهای عضو این کنوانسیون منعقد می‌گردد. کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون متعهد می‌شوند که اعمال خلاف قانون مذکور را در قراردادهای استرداد منعقد فی مابین در زمره جرایم قابل استرداد تعریف نمایند.

۲ - هرگاه یکی از کشورهای طرف این کنوانسیون موضوع استرداد را منوط به وجود یک معاهده از قبل در این زمینه نماید و از طرف کشوری که معاهده استرداد با آن کشور منعقد ننموده درخواست استردادی ارائه شود، دولت مزبور می‌تواند کنوانسیون حاضر را در مورد اعمال خلاف قانون مذکور، به عنوان مبنای حقوقی استرداد در خصوص این جرایم تلقی نماید. در عین حال موضوع استرداد تابع سایر شرایطی خواهد بود که در موازین حقوقی کشور طرف درخواست مقرر شده است.

۳ - کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون که عمل استرداد را منوط به وجود معاهده استرداد از قبل نمی‌نمایند باید ارتکاب اعمال خلاف قانون مذکور را در ارتباط فی مابین، با رعایت شرایط مقرر شده در موازین حقوقی کشور طرف درخواست، به عنوان جرایم قابل استرداد تلقی نمایند.

۴ - از نقطه نظر اعمال و اجرای استرداد فی مابین کشورهای عضو، آنان ملزم به تعیین محدوده صلاحیت خود نسبت به این قبیل جرائم برطبق مفاد بند (۱) ماده (۵) خواهند بود به نحوی که وقوع جرایم مزبور به منزله وقوع آن جرم در قلمرو تمام کشورها تلقی گردد.

ماده ۹ -

۱ - کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون در مورد اعمال خلاف قانون مندرج در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۱۷۶۱

شماره

تاریخ ۱۳۸۲ / ۵ / ۶

پست

مبتنی

ماده (۴) و نیز در مورد اطلاع و ارائه ادله و شواهد تحت نظر خود در جریان دادرسی کیفری لازم است کمال مساعدت را در بین خود ملحوظ نظر قرار دهند.

۲- کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون، تعهدات مندرج در بند (۱) ماده حاضر را مطابق با مفاد هر نوع معاهده‌ای که در زمینه معاضدت قضایی متقابل بین آنها موجود باشد، به عمل خواهند آورد.

ماده ۱۰ -

۱- هر یک از دول طرف کنوانسیون مراقبت خواهد کرد که آموزش و اطلاعات مربوط به ممنوعیت شکنجه جزء لاینفک تربیت مستخدمین کشوری یا لشکری که عهده‌دار اجرای قوانین هستند قرار گیرد. کارمندان امور پزشکی، مأموران دولتی و سایر اشخاصی که در امر محافظت، بازجویی و تماس با شخص بازداشتی یا زندانی دخالت دارند نیز تحت این نظام آموزشی قرار خواهند گرفت.

۲- هر یک از دول کنوانسیون، ممنوعیت مذکور را در مقررات و دستورات صادره ناظر بر تعهدات و تکالیف اشخاص مذکور برقرار خواهد کرد.

ماده ۱۱ - هر یک از کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون به منظور جلوگیری از اعمال هر نوع شکنجه نظارت منظمی را بر مقررات، دستورالعمل‌ها، روش‌ها و رویه‌های متداول در امر بازجویی و مقررات ناظر بر تحت نظر داشتن و رفتار با اشخاص دستگیرشده، بازداشتی یا زندانی در تمام قلمرو تحت صلاحیت قضایی خود برقرار خواهد کرد.

ماده ۱۲ - هر یک از کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون این اطمینان را می‌دهند که در مواردی که دلایل معقول در اعمال شکنجه در قلمرو تحت صلاحیت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

۳۱۷۶۱

شماره

۶ - ۵ / ۱۳۸۲

تاریخ

پوست

مبتغای

قضایی خود در دست داشته باشند مراجع صالحه آن کشور مبادرت به انجام تحقیقات بی طرفانه و سریع بنمایند.

ماده ۱۳ - هر یک از دول طرف کنوانسیون اطمینان می دهد که حق شکایت و تقاضای رسیدگی در نزد مراجع صالحه را برای کسی که مدعی است در قلمرو تحت صلاحیت قضایی آن کشور مورد شکنجه واقع شده است به رسمیت شناخته و به طور بی طرفانه در اسرع وقت نسبت به رسیدگی به شکایت شخص مزبور اقدام بنماید. همچنین اقدامات لازم را برای حمایت و محافظت شخص شاکی و شهود در قبال هر نوع رفتار ناشایست و تهدید و ارباب که ناشی از تسلیم شکایت یا شهادت شاهد باشد به عمل خواهد آورد.

ماده ۱۴ -

۱ - هر یک از کشورهای طرف متعاهد کنوانسیون باید حق مطالبه جبران خسارت و ضمانت اجرای دریافت غرامت عادلانه و مناسب و از جمله برخورداری از ساز و کار لازم برای بازتوانی کامل شخص شکنجه شده را در نظام حقوقی خود مورد تضمین قرار دهد. در صورت فوت قربانی که در نتیجه شکنجه صورت گرفته باشد افراد تحت تکفل وی از حق مطالبه جبران خسارت برخوردار خواهند بود.

۲ - ماده حاضر به هیچ وجه نافی حق مطالبه جبران خسارت شخص قربانی یا هر شخص دیگر که به موجب قوانین داخلی ایجاد شده نخواهد بود.

ماده ۱۵ - هر یک از کشورهای طرف متعاهد کنوانسیون تضمین می کند که هیچ گونه اظهاری که ثابت شود بر اثر شکنجه اخذ شده است در طی دادرسی به عنوان دلیل، مورد استفاده قرار نخواهد گرفت مگر در مورد ادله ای که علیه شخص متهم به اعمال شکنجه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵ / ۱۳۸۲

پست

مبتغی

اقامه شده و دلالت بر اثبات اخذ اظهار به عنوان دلیل جرم نماید.

ماده ۱۶ -

۱ - هر یک از کشورهای طرف کنوانسیون متعهد می شود که در تمام قلمرو تحت صلاحیت قضایی خود از هر نوع اعمال مجازات یا رفتار ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز دیگری که در شمول تعریف شکنجه در ماده (۱) قرار ندارد نیز جلوگیری به عمل آورد منوط بدانکه این اقدام از طرف مأمور دولت یا شخص دیگری که به طور رسمی انجام وظیفه می نماید، یا به تحریک یا رضایت صریح یا ضمنی وی انجام گرفته باشد. به طور خاص تعهدات اعلام شده در مواد (۱۰)، (۱۱)، (۱۲) و (۱۳) که نسبت به شکنجه اعمال گردیده به طور قابل جایگزین نسبت به انواع دیگر مجازاتها یا رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز قابل اعمال خواهد بود.

۲ - مقررات کنوانسیون حاضر لطمه ای به مقررات و مفاد هرگونه سند بین المللی یا داخلی دیگری که مجازاتها و رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز را ممنوع می سازند و یا به استرداد و اخراج مقصرین مربوط می شوند، وارد نخواهد ساخت.

بخش دوم:

ماده ۱۷ -

۱ - کمیته ای علیه شکنجه (که پس از این «کمیته» نامیده می شود) تشکیل خواهد شد تا وظایفی را که در پی می آید انجام دهد. کمیته، مرکب خواهد بود از ده کارشناس معروف به مکارم عالی اخلاق که صلاحیتشان در زمینه حقوق بشر محرز باشد و فارغ از عناوین و مشاغل خود به موجب صلاحیت شخصی شان خدمت می کنند. کارشناسان کمیته توسط کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون انتخاب می شوند و در گزینش آنان

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۱۵ / ۱۳۸۷

پوست

بیت‌المالی

رعایت توزیع عادلانه جغرافیایی و مفید بودن شرکت اشخاص دارای تجربه حقوقی مدنظر قرار خواهد گرفت.

۲ - اعضاء کمیته با رأی مخفی از میان فهرست اشخاصی که کشورهای طرف کنوانسیون نامزد کرده‌اند انتخاب می‌شوند. هر کشور می‌تواند یک نفر را از میان اتباع خود به عنوان نامزد این مقام معرفی کند. کشورهای طرف کنوانسیون در نظر خواهند داشت که معرفی اعضاء کمیته حقوق بشر که برطبق میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی تأسیس گردیده در صورتی که تمایل داشته باشند که در کمیته علیه شکنجه خدمت نمایند مفید و مؤثر خواهد بود.

۳ - انتخاب اعضاء کمیته در اجلاسهایی که هر دو سال یک بار با حضور دول طرف کنوانسیون و توسط دبیرکل سازمان ملل متحد برگزار می‌شود صورت می‌گیرد. در آن جلسات که حد نصاب لازم برای رسمیت آن مستلزم حضور دو سوم دول طرف عضو خواهد بود اشخاصی که بیشترین تعداد آراء را به دست آورده و اکثریت مطلق آراء نمایندگان دولتهای حاضر و رأی دهنده را حائز گردند، انتخاب می‌شوند.

۴ - اولین انتخابات باید شش ماه پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون حاضر برگزار شود. برای انتخاب اعضاء کمیته حداقل چهارماه قبل از تاریخ انجام انتخابات دبیرکل سازمان ملل متحد از کشورهای طرف این کنوانسیون کتباً دعوت می‌نماید که ظرف سه ماه نامزدهای خود را برای عضویت در کمیته معرفی کنند. دبیرکل سازمان ملل متحد فهرستی به ترتیب حروف الفباء از کلیه اشخاصی که به این ترتیب نامزد می‌شوند با ذکر نام کشورهایی که آنها را معرفی کرده‌اند تهیه و آن را برای دولتهای طرف این کنوانسیون ارسال خواهد داشت.

۵ - اعضاء کمیته برای مدت چهار سال انتخاب می‌شوند. در صورتی که مجدداً نامزد شوند انتخاب مجدد آنان بلاشکال خواهد بود. لیکن مدت عضویت پنج تن از اعضاء منتخب در پایان دو سال منقضی خواهد شد. بلافاصله پس از اولین انتخابات نام

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵ / ۱۳۸۲

پوست

بیت‌نامی

این پنج تن به وسیله قرعه توسط رئیس جلسه مذکور در پاراگراف (۳) این ماده معین می‌شود.

۶ - در صورت فوت یا استعفاء یا به هر علت دیگر یکی از اعضای کمیته نتواند وظایف کمیته را انجام دهد کشور متعاهدی که شخص مزبور را نامزد کرده است کارشناس دیگری را از میان اتباع خود منوط به تصویب اکثریت کشورهای عضو معین می‌کند تا برای باقیمانده دوره، خدمت نماید. چنین تصویبی به منزله تأیید این انتصاب خواهد بود مگر اینکه تعداد نصف یا بیشتر از دول طرف این کنوانسیون ظرف شش هفته پس از اعلام دبیرکل سازمان ملل متحد راجع به انتصاب پیشنهادی پاسخ منفی بدهند.

۷ - مادامی که اعضای مزبور در خدمت کمیته هستند تأمین هزینه آنان برعهده کشورهای طرف متعاهد کنوانسیون خواهد بود.

ماده ۱۸ -

۱ - کمیته، مسؤولین خود را برای مدت دو سال برمی‌گزیند و آنها می‌توانند مجدداً نیز انتخاب شوند.

۲ - کمیته آیین‌نامه خود را تدوین می‌نماید لیکن قواعد مزبور باید فی‌نفسه متضمن موارد زیر باشد :

الف - حد نصاب تشکیل کمیسیون شش عضو است.

ب - تصمیمات کمیته با رأی اکثریت اعضاء حاضر اتخاذ می‌شود.

۳ - دبیرکل سازمان ملل متحد پرسنل و تسهیلات لازم را برای اجرای مؤثر وظایف کمیته تأسیس شده براساس کنوانسیون حاضر فراهم خواهد نمود.

۴ - دبیرکل سازمان ملل اولین اجلاس کمیته را منعقد خواهد کرد. پس از اولین اجلاس، کمیته برطبق زمانبندی مقرر در آیین‌نامه اجلاسهای خود را برگزار خواهد نمود.

۵ - کشورهای طرف کنوانسیون در قبال هزینه‌های مربوط به برگزاری اجلاسهای

بیتنالی

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵۱ / ۱۳۸۲

پست

کشورهای عضو و کمیته و همچنین بازپرداخت هزینه‌هایی که سازمان ملل از قبیل هزینه پرسنل و تسهیلات برطبق بند (۳) این ماده متحمل می‌شود مسؤولیت خواهد داشت.

ماده ۱۹ -

۱ - کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون درباره اقداماتی که جهت اجرای تعهدات خود برطبق کنوانسیون به عمل آورده‌اند ظرف یک سال بعد از لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون نسبت بدان کشور گزارش‌هایی از طریق دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهند داشت. پس از آن کشورهای طرف کنوانسیون هر چهار سال یکبار گزارش‌های تکمیلی خود را درباره اقدامات تازه به عمل آمده و سایر گزارش‌هایی از این قبیل که مورد درخواست کمیته باشد ارائه خواهند داد.

۲ - دبیرکل سازمان ملل گزارشات مزبور را به همه کشورهای عضو منعکس خواهد کرد.

۳ - هر گزارش توسط کمیته، بررسی می‌گردد و در صورت اقتضاء نظرات کلی را نسبت به گزارشها ابراز داشته و آن را جهت کشور عضو ذی‌ربط ارسال خواهد نمود. دولت طرف کنوانسیون می‌تواند پاسخ و ملاحظات خود را در این خصوص به کمیته ارائه دهد.

۴ - کمیته بنا به صلاحدید خود می‌تواند طبق بند (۳) این ماده تصمیم بگیرد که نظرات ابراز شده را به همراه ملاحظات واصله از کشور عضو ذی‌ربط در گزارش سالانه خود برطبق ماده (۲۴)، درج نماید. چنانچه کشور عضو ذی‌ربط درخواست نماید کمیته می‌تواند نسخه‌ای از گزارش تسلیمی موضوع بند (۱) این ماده را نیز در گزارش سالانه بگنجاند.

ماده ۲۰ -

۱ - اگر کمیته، اطلاعات قابل استنادی بدست آورد که مؤید دلایل مبرهنی بر وقوع

مبتنی

شکنتجه به نحو سازمان یافته در قلمرو کشور عضو کنوانسیون باشد، کمیته، کشور مزبور را به همکاری جهت بررسی اطلاعات و ارائه ملاحظات خود در ارتباط با اطلاعات واصله، دعوت خواهد کرد.

۲- با در نظر گرفتن ملاحظاتی که ممکن است توسط کشور عضو ذی ربط تقدیم شده باشد و همچنین با عنایت به دیگر اطلاعات مربوطه قابل دسترس، کمیته می تواند در صورت اقتضاء تصمیم بگیرد که یک یا چند عضو خود را جهت به عمل آوردن تحقیقی محرمانه تعیین نماید تا گزارش خود را با قید فوریت به کمیته ارائه کنند.

۳- اگر تحقیق بر مبنای بند (۲) این ماده انجام پذیرد، کمیته، همکاری کشور عضو کنوانسیون در ارتباط با تحقیق را جلب خواهد نمود. در صورت توافق با کشور مربوطه تحقیق مذکور می تواند من جمله در بردارنده بازدید از قلمرو آن کشور باشد.

۴- کمیته پس از بررسی تحقیقات به عمل آمده توسط عضو یا اعضایش بر طبق بند (۲) این ماده، یافته های مزبور را به همراه هرگونه تفسیر یا پیشنهاد که با در نظر داشتن وضعیت مناسب باشد به کشور عضو کنوانسیون منعکس خواهد نمود.

۵- تمامی آیین رسیدگی کمیته، در ارتباط با بندهای (۱) الی (۴) این ماده محرمانه خواهد بود و در همه مراحل رسیدگی، همکاری کشور عضو کنوانسیون جلب می گردد. پس از اینکه روند رسیدگی در ارتباط با تحقیق مذکور در بند (۲) کامل شد، کمیته می تواند پس از مشورت با کشور عضو ذی ربط در خصوص ارائه خلاصه ای از ارزیابی نتایج در گزارش سالانه خود که منطبق بر ماده (۲۴) ارائه می کند، مبادرت به اخذ تصمیم نماید.

ماده ۲۱ -

۱- هر کشور طرف متعاقد کنوانسیون در هر زمانی می تواند بر اساس این ماده اعلام کند که این صلاحیت را برای کمیته به رسمیت می شناسد که مبادرت به دریافت و بررسی مکاتباتی نماید که از سوی کشورهای طرف کنوانسیون ارائه شده و دلالت بر آن دارد که

مبتنی

کشور عضو دیگری تعهدات مبتنی بر کنوانسیون حاضر را به اجراء نمی گذارد. مکاتبات مزبور می تواند براساس آیین کارهای پیش بینی شده در این ماده دریافت و بررسی شود منوط بدان که از سوی یک کشور طرف کنوانسیون که با صدور بیانیه، صلاحیت کمیته را نسبت به خودش به رسمیت شناخته است تقدیم شود. چنانچه مکاتبه در ارتباط با کشور متعاهدی باشد که بیانیه به رسمیت شناختن صلاحیت کمیته را صادر ننموده است، کمیته مکاتبه مزبور را براساس این ماده مورد بررسی قرار نخواهد داد.

مکاتبات دریافت شده براساس این ماده به موجب آیین کار ذیل مورد بررسی قرار خواهد گرفت :

الف - اگر کشور طرف کنوانسیون معتقد است که کشور دیگر طرف کنوانسیون مقررات کنوانسیون حاضر را مورد رعایت قرار نمی دهد، می تواند موضوع مربوطه را از طریق مکاتبه کتبی به اطلاع کشور مزبور برساند. ظرف سه ماه پس از دریافت مکاتبه، کشور دریافت کننده برای روشن ساختن موضوع تا آنجا که ممکن و مرتبط باشد آیین کارها و تدابیر داخلی در حال اجراء یا متخذه را از طریق توضیح یا اظهاریه کتبی منعکس خواهد کرد.

ب - اگر موضوع ظرف شش ماه پس از دریافت مکاتبه توسط کشور دریافت کننده اولین مکاتبه، مطابق نظر دو کشور مزبور حل و فصل نشود، هر یک از دو کشور خواهند توانست با صدور اخطار به عنوان کمیته و کشور ذی ربط موضوع را به کمیته ارجاع دهند.

ج - کمیته فقط پس از این که احراز کند منطبق با اصول کلی حقوق بین الملل همه ساز و کارهای داخلی برای رسیدگی به قضیه مورد استناد قرار گرفته و عدم کارآیی آن احراز شده باشد موضوع ارجاعی براساس این ماده را مورد بررسی قرار خواهد داد. این اصل کلی در مواردی که اعمال ساز و کارهای داخلی به نحو غیر معقولی طولانی مدت باشد یا اعمال آن برای فردی که قربانی نقض مفاد این کنوانسیون شده مساعدت مؤثری دربر نداشته باشد، مورد رعایت قرار نخواهد گرفت.

مبتنی

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵۱ / ۱۳۸۲

پوست

د - کمیته، هنگام بررسی مکاتبات مربوط به ماده حاضر به نحو غیرعلنی برگزار خواهد شد.

ه- با لحاظ ضوابط مقرر در جزء (ج) فوق، کمیته، مساعی جمیله خود را در خصوص کشورهای عضو ذی ربط برای حصول راه حلی دوستانه مبتنی بر رعایت تعهدات مقرر در کنوانسیون حاضر بکار خواهد بست. بدین منظور کمیته می تواند، هرگاه لازم باشد، کمیسیون سازش در موارد خاص را ایجاد نماید.

و - در هر مورد که براساس این ماده موضوعی به کمیته ارجاع می شود، کمیته با لحاظ مفاد جزء (ب) فوق، می تواند از کشورهای عضو ذی ربط بخواهد که هرگونه اطلاعات مربوطه را ارائه کنند.

ز - کشورهای ذی ربط مورد اشاره در جزء (ب) فوق حق خواهند داشت که در موقع بررسی موضوع در کمیته از خدمات نمایندگی استفاده کرده و هرگونه توضیح شفاهی یا لوایح کتبی را ارائه کنند.

ح - کمیته ظرف دوازده ماه پس از تاریخ دریافت اخطار مقرر در جزء (ب) فوق، گزارشی به ترتیب ذیل ارائه خواهد کرد :

ح ۱- اگر در چارچوب مفاد مقرر در جزء (ه) فوق راه حلی حاصل شد، کمیته توضیح موجزی از واقعیات قضیه و راه حل حاصله در گزارش خود بیان خواهد کرد.

ح ۲- اگر در چارچوب مفاد مقرر در جزء (ه) فوق راه حلی حاصل نشده باشد کمیته توضیح موجزی از واقعیات قضیه را گزارش خواهد نمود و نسخه ای از لوایح و توضیحات کتبی و شفاهی ارائه شده توسط کشورهای عضو ذی ربط را ضمیمه گزارش خواهد نمود.

در هر مورد گزارش به کشورهای عضو ذی ربط منعکس خواهد شد.

۲- مقررات ماده حاضر زمانی که پنج کشور طرف متعاقد این کنوانسیون بیانیه های موضوع بند (۱) این ماده را صادر نموده باشند لازم الاجراء می شود. بیانیه های مزبور

مبتنی

توسط کشورهای عضو ذی ربط نزد دبیرکل سازمان ملل سپرده خواهد شد که وی نسخه‌ای از آن را برای دیگر کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون ارسال خواهد داشت. بیانیه مزبور را می‌توان در هر زمان براساس اعلام به دبیرکل پس گرفت. استرداد بیانیه لطمه‌ای به مواردی که براساس این ماده قبلاً راجع به آنها مکاتبه شده است نخواهد زد. در عین حال از کشوری که بیانیه خود را پس گرفته است هیچ مکاتبه‌ای پذیرفته نخواهد شد مگر اینکه کشور مربوطه مجدداً بیانیه جدیدی (در پذیرش صلاحیت کمیته) صادر کند.

ماده ۲۲ -

- ۱ - هر کشور طرف متعاقد کنوانسیون در هر زمان می‌تواند براساس مفاد ماده حاضر اعلام کند که صلاحیت کمیته را درخصوص دریافت و بررسی مکاتبات اشخاص موضوع صلاحیت کمیته مبنی بر اینکه توسط یکی از کشورهای عضو، قربانی نقض مقررات این کنوانسیون شده‌اند به رسمیت می‌شناسد. اگر مکاتبه، ناظر بر کشوری باشد که عضو کنوانسیون بوده اما بیانیه قبول صلاحیت کمیته را صادر نکرده باشد کمیته مبادرت به بررسی آن نخواهد نمود.
- ۲ - چنانچه مکاتبه‌ای که مبنی بر این ماده صورت می‌پذیرد گمنام و بی‌نام و نشان بوده یا به نظر کمیته، سوءاستفاده از حق تلقی گردد یا با مقررات کنوانسیون حاضر مغایرت داشته باشد کمیته، غیرقابل پذیرش بودن آن را اعلام خواهد کرد.
- ۳ - با رعایت بند (۲) فوق، کمیته، هر مکاتبه‌ای را که براساس این ماده دریافت کند به نظر کشور عضو ذی ربطی که بیانیه موضوع بند (۱) را صادر کرده و متهم به نقض مقررات کنوانسیون شده خواهد رساند. کشور دریافت کننده ظرف مدت شش ماه توضیحات کتبی خود یا هر توضیحی که روشنگر موضوع و تدابیر اتخاذی دیگر باشد را باید به کمیته منعکس کند.

مبتنی

- ۴- کمیته، مکاتبات دریافتی براساس این ماده را در پرتو کلیه اطلاعاتی که توسط یا از سوی شخص و کشور عضو ذی ربط در دسترس قرار گرفته مورد بررسی قرار خواهد داد.
- ۵- کمیته، هیچ گونه مکاتبه ای را که از سوی یک شخص براساس این ماده واصل گردد مورد بررسی قرار نخواهد داد مگر اینکه احراز کند که :
- الف - همان موضوع براساس آیین تحقیق یا روش حل و فصل بین المللی دیگری مورد رسیدگی قرار نگرفته یا مطمح رسیدگی قرار نداشته باشد.
- ب - شخص ذی نفع همه ساز و کارهای رسیدگی قابل اعمال داخلی را طی کرده باشد. البته در مواردی که اعمال ساز و کارهای رسیدگی داخلی به نحو غیر معقولی طولانی مدت باشد یا مساعدت مؤثری به شخص قربانی نقض کنوانسیون ننماید اصل مزبور حاکم نخواهد بود.
- ۶- کمیته هنگام بررسی مکاتبات مربوط به ماده حاضر به نحو غیر علنی تشکیل جلسه خواهد داد.
- ۷- کمیته نظرات خود را به کشور عضو و شخص ذی ربط منعکس خواهد کرد.
- ۸- ضوابط مقرر در ماده حاضر پس از اینکه پنج کشور طرف متعاقد کنوانسیون بیانیه های مذکور در بند (۱) این ماده را صادر نمایند لازم الاجراء می شود، بیانیه های مزبور توسط کشورهای عضو ذی ربط برای دبیرکل سازمان ملل ارسال خواهد شد تا وی نسخه ای از آنها را به دیگر کشورهای طرف متعاقد این کنوانسیون ارسال نماید. بیانیه مزبور را می تواند در هر زمان از طریق اعلام به دبیرکل پس گرفت، استرداد مزبور باعث ورود لطمه به بررسی هر موضوعی که براساس این ماده قبلاً راجع به آن مکاتبه انجام شده است نخواهد شد. به علاوه هیچ مکاتبه ای از کشوری که بیانیه خود را پس گرفته است پذیرفته نخواهد شد مگر اینکه کشور مربوطه مجدداً بیانیه جدیدی (در پذیرش صلاحیت کمیته) صادر کند.

مبتنی

ماده ۲۳ - اعضاء کمیته و اعضاء کمیسیون سازش در موارد خاص که ممکن است به موجب بند (ح - ۱) از ماده (۲۱) انتخاب شده باشند از تسهیلات، امتیازات و مصونیت‌های مقرر در بخش‌های مربوطه از کنوانسیون مصونیت‌ها و امتیازات سازمان ملل که برای کارشناسان در حال خدمت سازمان ملل مقرر شده است بهره‌مند خواهند شد.

ماده ۲۴ - کمیته در مورد فعالیت‌هایش تحت کنوانسیون حاضر گزارش سالیانه‌ای تهیه و به کشورهای عضو و مجمع عمومی سازمان ملل ارائه خواهد کرد.

بخش سوم:

ماده ۲۵ -

- ۱ - کنوانسیون حاضر برای امضای همه کشورها مفتوح است.
- ۲ - کنوانسیون حاضر موضوع تصویب توسط کشورهای طرف متعاقد قرار دارد. اسناد تصویب نزد دبیرکل سازمان ملل سپرده خواهد شد.

ماده ۲۶ - کنوانسیون حاضر برای الحاق همه کشورها مفتوح است. الحاق به موجب سپردن سند الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل تحقق خواهد یافت.

ماده ۲۷ -

- ۱ - کنوانسیون حاضر پس از سی روز بعد از سپردن بیستمین سند تصویب یا الحاق به دبیرکل سازمان ملل لازم‌الاجرا خواهد شد.
- ۲ - تصویب یا الحاق در مورد کشوری که پس از سپردن بیستمین سند الحاق یا تصویب مبادرت به این امر نماید، پس از گذشت سی روز از تحویل سند تصویب یا الحاق،

مبتنی

محقق و لازم الاجراء تلقی خواهد شد.

ماده ۲۸ -

۱ - هر کشوری می تواند در زمان امضاء یا تصویب کنوانسیون حاضر یا الحاق بدان اعلام کند که صلاحیت کمیته، پیش بینی شده به موجب ماده (۲۰) را به رسمیت نمی شناسد.

۲ - هر کشوری که به موجب بند (۱) ماده حاضر قید تحفظی نسبت به کنوانسیون وارد نموده می تواند در هر زمان قید تحفظ خود را طی اعلامی به دبیرکل سازمان ملل پس بگیرد.

ماده ۲۹ -

۱ - هر کشور طرف متعاقد کنوانسیون می تواند پیشنهاد اصلاحیه بر سند حاضر را مطرح سازد و مراتب را نزد دبیرکل سازمان ملل متحد ثبت نماید. دبیرکل، اصلاحیه پیشنهادی را به کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون منعکس نموده و از آنها خواهد خواست که به وی اعلام کنند آیا موافق تشکیل کنفرانس کشورهای عضو برای بررسی و رأی گیری در مورد پیشنهاد مطروحه هستند یا خیر؟ در صورتی که ظرف مدت چهار ماه از زمان مکاتبه دبیرکل، حداقل یک سوم کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون با تشکیل کنفرانس موافق باشند، دبیرکل تحت توجهات سازمان ملل، کنفرانس را تشکیل خواهد داد. هر اصلاحیه ای که با رأی اکثریت کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون حاضر و رأی دهنده در کنفرانس اتخاذ گردد توسط دبیرکل سازمان ملل متحد به منظور قبول و پذیرش آن برای همه کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون منعکس خواهد شد.

۲ - پس از اینکه دو سوم کشورهای طرف متعاقد کنوانسیون به دبیرکل اعلام نمایند که بر طبق آیین پیش بینی شده در قوانین اساسی کشورهای مذکور، اصلاحیه پیش بینی

بتیغالی

شده در بند (۱) ماده حاضر مورد تأیید قرار گرفته است اصلاحیه مزبور لازم الاجرا تلقی می شود.

۳ - هر زمان که اصلاحیه، لازم الاجرا شود مراتب مزبور برای کشورهای طرف کنوانسیون که این امر را مورد پذیرش قرار داده اند الزام آور خواهد بود؛ سایر کشورهای طرف کنوانسیون ملزم به رعایت مقررات کنوانسیون حاضر و هرگونه اصلاحیه ای که آنها پذیرفته اند خواهند بود.

ماده ۳۰ -

۱ - هرگونه اختلاف میان دو یا چند کشور طرف متعاهد کنوانسیون که ناشی از تفسیر یا اعمال مفاد سند حاضر بوده و اختلاف مذکور از طریق گفت و گو حل نشده باشد بنا به تقاضای یکی از آنها موضوع به داوری ارجاع خواهد شد. چنانچه ظرف مدت شش ماه از تاریخ تقاضای داوری، کشورهای مربوطه نتوانند به توافقی در مورد سازمان داوری برسند هر یک از کشورهای ذی نفع می تواند اختلاف ایجاد شده را مطابق با اساسنامه دیوان به دیوان بین المللی دادگستری ارجاع دهد.

۲ - هر کشوری می تواند در زمان امضاء یا تصویب کنوانسیون حاضر اعلام کند که خودش را ملزم به رعایت مفاد بند (۱) ماده حاضر نمی داند سایر کشورهای طرف متعاهد کنوانسیون در قبال کشوری که یک چنین قید تحفظی را وارد نموده است ملزم به رعایت بند (۱) این ماده نخواهند بود.

۳ - هر کشوری که به موجب پاراگراف (۲) این ماده قید تحفظ وارد نموده در هر زمان می تواند از طریق اعلام به دبیرکل سازمان ملل از قید تحفظ خود صرف نظر کرده و آن را پس بگیرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵ / ۱۳۸۲

پست

مبتهایی

ماده ۳۱ -

۱ - هر کشور طرف متعاقد می‌تواند از طریق اعلام کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت در کنوانسیون حاضر اعراض نماید. اعراض از عضویت پس از یک سال از تاریخ دریافت اعلامیه توسط دبیرکل، نافذ و مؤثر تلقی خواهد شد.

۲ - اعلام اعراض از عضویت، کشور مزبور را از تعهدات مبتنی بر کنوانسیون در ارتباط با هر فعل یا ترک فعلی که قبل از زمان نفوذ تأثیر اجرایی اعلامیه مزبور به وقوع پیوسته باشد مبری نخواهد کرد و به هیچ طریق به ادامه بررسی در مورد موضوعی که قبل از تاریخ مؤثر شدن اعلامیه اعراض، تحت بررسی کمیته قرار گرفته است لطمه‌ای وارد نخواهد ساخت.

۳ - از زمان مؤثر تلقی شدن اعلامیه اعراض از عضویت، کمیته هیچ موضوع جدیدی را در ارتباط با آن کشور مورد بررسی قرار نخواهد داد.

ماده ۳۲ - دبیرکل سازمان ملل همه کشورهای عضو سازمان ملل و همه کشورهایایی که کنوانسیون حاضر را امضاء کرده یا بدان ملحق شده‌اند نسبت به موارد زیر مطلع خواهد ساخت:

- الف - امضاءها، تصویب‌ها و الحاق‌های انجام شده به موجب مواد (۲۵) و (۲۶).
- ب - تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون براساس ماده (۲۷) و تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحات پیش‌بینی شده در ماده (۲۹).
- ج - اعلام اعراض از عضویت مقرر در ماده (۳۱).

ماده ۳۳ -

۱ - متون کنوانسیون به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی که اعتبار واحد دارند نزد دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۳۱۷۶۱

تاریخ ۶ - ۵ / ۱۳۸۲

پست

بیتنالی

۲ - دبیرکل سازمان ملل متحد نسخه‌های تأیید شده کنوانسیون حاضر را برای همه کشورها ارسال خواهد کرد.

طرح فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و سه و سه ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ یکم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی